

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia vellèta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Àngeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasí,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dóna eix pac.
Eih!
Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,
Veies!
Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.
Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.
Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!
Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure aprés i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dóna eix pac.
Eih!

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de "LA ALIANZA" de Poble Nou

Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà.</i>	
<i>Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes.</i>	
<i>Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCÈ PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, estrangeres:

Plaer d'amor	<i>(italiana)</i>	MARTINI
On vas?	<i>(alemanya)</i>	SCHUBERT
Vot de donzella	<i>(polonesa)</i>	CHOPIN
Mandolina	<i>(francesa)</i>	DEBUSSY
T'estimo	<i>(noruega)</i>	GRIEG
Cançó de Silfi	<i>(alemanya)</i>	WOLF
Cançó india	<i>(rusa)</i>	RIMSKY
Anant al llit	<i>id.</i>	} MUSSORGSKY
Hopack	<i>id.</i>	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAËNS
Pel joliu bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Les precedents traduccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Sílvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galán prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE « LA BELLA MOLINERA »

MÜLLER-SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristaHí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix,
que el teu murmuri encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
no és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estima
mon cant seria,
i la bosquíria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsís i Doranta,
i Sílvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
róssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la llen mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpeli tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnia;
que és l'àpat de un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc"

Paf! Li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meua mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Àngeleta i la Serafina

i les cosinetes.
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,
Veies!

Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava forga destra.

Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el geç poseu-vos
per fé amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak]

Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de «LA ALIANZA» de Poble Nou
Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà.</i>	
<i>Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes.</i>	
<i>Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCE PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, extrangeres:

Plaer d'amor	(italiana)	MARTINI
On vas?	(alemanya)	SCHUBERT
Vot de donzella	(polonesa)	CHOPIN
Mandolina	(francesa)	DEBUSSY
T'estimo	(noruega)	GRIEG
Cançó de Silfi	(alemanya)	WOLF
Cançó india	(russa)	RIMSKY
Anant al llit	id.	} MUSSORGSKY
Hopack	id.	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAENS
Pel joliu bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Les precedents traduccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Silvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galàn prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE « LA BELLA MOLINERA »

MÜLLER - SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristalí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix,
que el teu murmuri encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
no és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estima
mon cant seria,
i la boscúria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refiliaria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tírsis i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
ròssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silfelit tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnia;
que és l'àpat de un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc"

Paf! Li ha badat el cap un roe!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meua mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinfeta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!
Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó hi va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
dones pa blanc m'has de donar,
Veies!
Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.
Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.
Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!
Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia grèscia,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

Les precedents traduccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

Requesens, Impressor, Carme, 114

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de «LA ALIANZA» de Poble Nou

Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà. Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes. Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCE PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, estrangeres:

Plaer d'amor	(italiana)	MARTINI
On vas?	(alemanya)	SCHUBERT
Vot de donzella	(polonesa)	CHOPIN
Mandolina	(francesa)	DEBUSSY
T'estimo	(noruega)	GRIEG
Cançó de Silfi	(alemanya)	WOLF
Cançó india	(russa)	RIMSKY
Anant al llit	id.	} MUSSORGSKY
Hopack	id.	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAENS
Pel joliu bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Silvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galán prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE «LA BELLA MOLINERA»

MÜLLER-SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix,
que el teu murmuri encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
no és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estimo
mon cant seria,
i la boscuria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsis i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
róssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpelt tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnnial;
que és l'apat de un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc"

Paf! Li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de 'qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meua mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Àngeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasí,
i en Guíu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oí, que és així?

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
quí ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!
Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,
Veies!
Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.
Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.
Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!
Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homs plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak]!
Jo estimava el brau cossac
quí ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

Les precedents traduccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

Requesens, Impressor, Carme, 114

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de "LA ALIANZA" de Poble Nou

Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà. Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes. Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCE PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, estrangeres:

Plaer d'amor	(italiana)	MARTINI
On vas?	(alemanya)	SCHUBERT
Vot de donzella	(polonesa)	CHOPIN
Mandolina	(francesa)	DEBUSSY
T'estimo	(noruega)	GRIEG
Cançó de Silfi	(alemanya)	WOLF
Cançó índia	(russa)	RIMSKY
Anant al llit	id.	} MUSSORGSKY
Hopack	id.	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAENS
Pel jolui bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

6247/4

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Silvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galàn prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE « LA BELLA MOLINERA »

MÜLLER-SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix,
que el teu murmuri encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
no és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gal fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estima
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estima
mon cant seria,
i la boscúria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsís i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
ròssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpeli tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemniat;
que és l'apat de un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc"

Paf! Li ha badat el cap un roe!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meua mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'avia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!
Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
pró el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,
Veies!
Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.
Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.
Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!
Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de «LA ALIANZA» de Poble Nou
Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà.</i>	
<i>Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes.</i>	
<i>Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCE PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, estrangeres:

Plaer d'amor	(italiana)	MARTINI
On vas?	(alemanya)	SCHUBERT
Vot de donzella	(polonesa)	CHOPIN
Mandolina	(francesa)	DEBUSSY
T'estimo	(noruega)	GRIEG
Cançó de Silfi	(alemanya)	WOLF
Cançó india	(russa)	RIMSKY
Anant al llit	id.	} MUSSORGSKY
Hopack	id.	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAENS
Pel jolui bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Les precedents traduccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Silvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galàn prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE « LA BELLA MOLINERA »

MÜLLER-SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix,
que el teu murmurí encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmurí, i ara?
no és cap murmurí, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estima
mon cant seria,
i la boscúria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsís i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
ròssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpelit tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnia!
que és l'àpat de un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc"

Paf! Li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORSSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'avia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

HOPAK!

MUSSORSSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
pró el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,

Veies!
Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.
Ansia!

Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homs plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaumé,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!

Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de «LA ALIANZA» de Poble Nou

Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà.</i>	
<i>Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes.</i>	
<i>Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCE PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, extrangeres:

Plaer d'amor	(italiana)	MARTINI
On vas?	(alemanya)	SCHUBERT
Vot de donzella	(polonesa)	CHOPIN
Mandolina	(francesa)	DEBUSSY
T'estimo	(noruega)	GRIEG
Cançó de Silfi	(alemanya)	WOLF
Cançó india	(russa)	RIMSKY
Anant al llit	id.	} MUSSORSSKY
Hopack	id.	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAENS
Pel jolui bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Les precedents traduccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Silvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galàn prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE « LA BELLA MOLINERA »

MÜLLER - SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
j) el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix,
que el teu murmurí encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
no és cap murmurí, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estima
mon cant seria,
i la boscuria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refliria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsis i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
ròssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpelit tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnia;
que és l'apat de un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc"

Paf! Li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de qui t'escolta quan tos cants reflex.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)

ANANT AL LLIT

DE «LA CAMBRA DELS NENS»

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estinada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Esteyet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i aplada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!

Quants cops hauré de dir-t'ho?

—Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...

—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...

Oi, que és així?

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!

Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc
Com més ben sembla un bastó,
com més ben sembla un falcó.

Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
dones pa blanc m'has de donar,
Veies!

Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.

Veies!

Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?

Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!

Bressa'l, avi, bressa'l bé.

Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homs plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.

Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!

Eih, Eih! Som-hi, doncs, au ho-
[pak!]

Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.
Eih!

CONCERTS BLAUS

Festa de la Cançó

Teatre de «LA ALIANZA» de Poble Nou

Diumenge, 17 d'Abril de 1927, a les cinc de la tarda

Mercè Plantada, *sopran*

Frederic Longàs, *piano*

ORFEÓ DE SANS

Director, Mestre A. PÉREZ MOYA

PROGRAMA

Primera part

ORFEÓ DE SANS

El cant de la Senyera	MILLET
<i>Cançons populars :</i>	
Sota de l'olm	MORERA
La filadora	MATEU
<i>Solistes: Srta. Sanromà. Sr. Sabaté.</i>	
Muntanyes regalades	SANXO MARRACO
<i>Solista: Srta. Sanromà.</i>	
Magdalena	CUMELLAS RIBÓ
<i>Solistes: Srta. Termes. Srta. Sanromà.</i>	
El maridet	} PÉREZ MOYA
Sant Josep i Sant Joan	
<i>Solista: nen Tiell</i>	
El Noi de la Mare	NICOLAU
<i>(Glossa de la cançó popular)</i>	

Segona part

MERCE PLANTADA — FREDERIC LONGAS

Cançons originals, estrangeres:

Plaer d'amor	(italiana)	MARTINI
On vas?	(alemanya)	SCHUBERT
Vot de donzella	(polonesa)	CHOPIN
Mandolina	(francesa)	DEBUSSY
T'estimo	(noruega)	GRIEG
Cançó de Silfi	(alemanya)	WOLF
Cançó india	(russa)	RIMSKY
Anant al llit	<i>id.</i>	} MUSSORGSKY
Hopack	<i>id.</i>	

Tercera part

ORFEÓ DE SANS

El cant dels joves	PÉREZ MOYA
L'Empordà (sardana)	MORERA
Els remers del Volga (popular russa)	*
Ave Verum	SAINT SAENS
Pel joliu bosc (madrigal segle XVI ^e)	JANNEQUIN
La cançó nostra	MORERA
La Belenguera	VIVES

NOTA: No es permet entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Les precedents traïccions, adaptades a la música, són degudes a Joaquim Pena, excepte aquelles que porten designació especial de traductor.

TEXT DE LES CANÇONS ORIGINALS EXTRANGERES

EL PLER D'AMOR

* * - MARTINI

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor, al cor viu i perdura!
Tot jo ho deixí per Silvia benamada,
i ella'm traí d'un nou galán prendada.

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

Tan com el riu pel prat placívol llisqui
envers la mar qui banya la planura,
jo t'haig d'amar, deia ella, mestres visqui!
Llisca'l riu encar,
i ella'm va deixar!

El pler d'amor tan sols un dia dura;
el dol d'amor al cor viu i perdura!

ON VAS?

DEL CICLE « LA BELLA MOLINERA »

MÜLLER-SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, dones, ma via?
Veïam, on vas?... segueix,
que el teu murmuri encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
no és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria,
ma llum daurada
sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.

Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estima
mon cant seria,
i la boscuria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

(Trad. P. J. Riera)

MANDOLINA

P. VERLAINE-BEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tírsis i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta
dóna crudels elegies.

La seda llur tremolant
ròssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

(Trad. de J. Carner)

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida,
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot el d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso en tu i sols per tu és ma pensa,
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa
t'estimo, és cert, per un eternitat!

CANÇÓ DEL SILFI

MÖRIKE WOLF

De nit al poblet, fa el guarda
"les onze!" [eix crit
Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpeli tal volta el
[crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,

i ranquejant, camps a través,
creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

"Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnnial;
que és l'apat de un casori
sembla pel rebombori.

Jo vull guaitar llà dins un poc"
Paf! Li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

CANÇÓ INDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar guarden tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

En ton cor reposa sobre el llit de perles
dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plomatge
Ai de qui t'escolta quan tos cants refilés.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar guarden tresors sens fi.

Sagrari verd,
pregon i gerd!

(Trad. Joan Gols)